

“USUTEADUSLIKU AJAKIRJA” SAATESÕNA

Jumalaga jätta tähendab meie jaoks lahkuminekut, eemalviibimise algust. Aga ükski hüvastijätt ei sarnane teisega. See võib kätkeda endas midagi lõplikku, et me unustame vähehaaval jumalagajäetu ning ta muutub meie jaoks olematuks. Kuid Jumalaga jätta võib ka nii, et me anname selle, kellest lahkume, Jumala hoolde. Siis me hoiame teda meeles. Me mõtleme tema peale. Me igatseme ja ootame, et ta tuleks tagasi. Nii me jääme mõttes ja palves omavahel seotuks.

Kui Nõukogude Liit 1940. aasta suvel neelas Eesti ja kehtestas oma riigikorra, siis kõige muu kõrval oli uue võimu üheks esimeseks sammuks Tartu Ülikooli usuteaduskonna ja Akadeemilise Usuteadlaste Seltsi tegevuse lõpetamine. Nii lakkas “Usuteaduslik Ajakiri” ilmumast. Usun või õigemini tean, et ajakirja vastutav toimetaja valis tolleaegse viimase numbri viimaseks sõnaks “Jumalaga”, andes endale väga selgelt aru, millist sõnumit see sõna endas kannab.

Täna hoiame enda käes uuesti “Usuteaduslikku Ajakirja”. Jumalagajäetu on tagasi tulnud. Toonaste autorite Johan Kõpu, Paul Ariste, Jaan Muru, Artur Võõbuse ja Uku Masingu nimede asemel kohtame tegijatena praeguste usuteadlaste nimesid. See tähendab, et järjepidevus on kõigest hoolimata kestnud, olgugi haprana. Võib-olla oli aastakümneid väldanud katke paljude meelest lõplik. Jumala meelest aga mitte. Ja ka mitte nende meeles, kes Eestis on olnud ja on pühendunud teoloogiale.

“Me ei pea silmas nähtavat, vaid nähtamatut, sest nähtav on mööduv, nähtamatu aga igavene”, ütleb Paulus (2 Kr 4:18) kõneldes meist inimestest ja kristlikust usust Jumala

ilmutuse valgusel Kristuses. Ei ole avaramat, ülevamat ega tänuväärsemat ülesannet, kui püüda avada inimeste silmi nägema nähtamatut ja ajatut.

Tundkem taaskohtumise ja jälleenägemise rõõmu. Seda rõõmu soovin ajakirja autoritele, toimetajatele ja lugejatele, et meil oleks ärkvel meelt nägema, mõistma ja seletama asju endas ja enda ümber Jumala hoole all olevatena. Nii püsime ühenduses Jumalaga.

Quod Deus bene vertat!

Jaan Kiivit
EELK peapiiskop
Tallinnas, 10. 10. 00